

گنج بی نیازی !

در راه عشق تا به صفا پا نهاده ایم !
سر را بر آستان تمنا نهاده ایم !

در مجلس شبانه رندان پاکباز
ما رسم عاشقی به تماشا نهاده ایم !

گر از درت برانیم ای شهسوار حسن
بی دل کجا روم که دل آنجا نهاده ایم !

عمری بسوخت مرغ دلم در هوای دوست
رفتیم و سوز سینه خود جا نهاده ایم !

زین خاک تیره دست و دل خویش شسته ایم
چشم طمع به عالم بالا نهاده ایم !

با فقر زیستیم و چو رفتیم زین جهان
درجی ز شعر در دل دنیا نهاده ایم !

از لطف دوست آنچه به ما می رسد سزا است
چون کشتی شکسته به دریا نهاده ایم !

با گنج بی نیازی خود سر خوشیم ما
تا بر هوای سینه خود پا نهاده ایم !

رضا شاپوریان
دوشنبه ۱۷ آگوست ۱۹۹۸